

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nečije in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem za dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petorostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovito pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Volitve v Št. Ilju nad Mariborom.

Dne 21. t. m. vršile so se volitve, katere so se morale ponoviti vsled razveljavljenja volitev, ki so se vršile 26. avgusta lanskega leta. Ni bolj karakterističnega političnega akta iz zadnje dobe, ki bi pokazal tako točno, kako drzno se krši zakon na Štajerskem, če se ravna za Slovence in da je grof Clary edino le politični hlapec nemške ljudske stranke.

Zoper lanske volitve, pri kateri so Slovenci zmagali v I. in III. razredu, vložil se je od Nemcev obojstrano tudi od župana Fischereiderja protest, ki je imel 31 pritožnih točk, a ni ena ni bila upravičena. Okrajno glavarstvo je poizvedovalo s tako natančnostjo, kakor bi se šlo za obstoj Avstrije in res ni bilo najti nobene nepostavnosti.

Ali dr. Derschatta je zahteval razveljavljenje volitev in štajersko namestništvo je imelo takoj zakonit razlog: »weil die Richtigkeit der Affigierungsdaten nicht erwiesen ist!«

Gospod župan Fischereider, ki je obenem podpisal protest, je pri poizvedbah izjavil, da ne ve, če je 4 tedne pred volitvami iste naznanili in naznanilo na tablo nabil, ker ne ve, če je njegovo pismo, na naznanilu napisano potrdilo v resnici bilo 4 tedne pred volitvami napisano!!

Kaj takega pa še nismo doživeli.

Pri volitvi v petek so zmagali v I. razredu Nemci s tem, da so eno pooblastilo Marije Prutsch fingirali in torej goljufali. Dobili so namreč pooblastilo dne 20. maja, a podpisali je na 21. julija 1904 ter nadalje zavrgli po krivem pooblastilo Ane Krumbholz.

Zoper vse postopanje se je vložila pritožba.

Ali zdaj pa se obrnem na addresso c. kr. državnega pravdnistva v Mariboru.

Državno pravdnštvo v Mariboru je izredno skrbno, ako se gre za kakšno volitev, kjer se da tožiti po postavi od 17. decembra 1862 drž. zak. št. 8 člen VI. toda le, ako gre obtožba zoper slovenske kmete. Takrat pokaže to državno pravdnštvo toliko enerģije, da se je čuditi. Ako potem pride tak obtoženec gotovemu senatu v roke, potem — lasciate ogni speranza voi ch' entrate. Ako pa ni pri roki primerne nemške mislečega senata, potem se lahko obtožba nekoliko zadržji in določba glavne obravnave provzroči šele takrat, kadar je primeren predsednik pri roki. — Ako bi Brioux poznal razmere naših sodnih uradov, ne zmanjkalo bi mu gradiva za novo dramo »la robe rouge.« —!

Javnosti pa hočemo povedati sledeče: V Št. Ilju se je zakon o volitvah naravnost nesramno rušil. G. Höltschl, nadučitelj pri schulvereinski šoli je naravnost z denarjem podkupoval volitve Marijo Prutsch. Pri zadnjih volitvah ji je Fischereider potlačil v žep 60 gld. Zdaj so drugi ta posel prevzeli.

Gospoda nadučitelj Sadu in Karl Flucher iz Strihovca sta obljubila Mariji Prutsch brezobzerno posojilo v tolikem znesku, kolikor ima od slovenske posojilnice, obljubila sta ji, da hode dr. Krautgasser povrnil ji vse stroške, ki jih je za svojimi možem plačala in da ji bo Südmarka denar posodila. Nato je dobil (dne 17. maja) g. Sadu pooblastilo pozno v noči. Žena se ni mogla ubraniti in je podpisala nedatirano pooblastilo s tem pristavkom, da bode Slovincem poznejše pooblastilo dala. Nato je g. Sadu odšel, a pozneje pooblastilo izpolnil na ime Potthast ter na dan volitve zapisal datum 21. julija 1904. Dne 20. julija je Marija Prutsch dala Slovincem pooblastilo in pristavila,

da so vsa prejšnja pooblastila neveljavna, a vkljub temu je pred komisijo obveljalo falzificirano pooblastilo nadučitelja Sadu in Nemci so zmagali z enim glasom večine. In zdaj gloria po nemškem časopisju. O vsem tem bi kakšno drugo državno pravdnštvo začelo zasledovanje, in bi zaslišalo Marijo Prutsch in g. Janeza Bauma iz Št. Ilja kot prič, a naše državno pravdnštvo — je menda poklicano v to, da ignorira take lumparije, kadar so obrnene proti Slovincem. To so razmere, ki morajo v javnost in priporočamo ta data slovenskim poslancem vsaj za kakšno hofratsko interpelacijo.

Vojna na Daljnem Vzhodu.

Boj v okolici Niučvanga.

Poročilih iz Londona se vrše sedaj v bližini Niučvanga važne vojne operacije. V soboto zjutraj so slišali v Inkovu silno gromenje topov v smeri severno od Kajpinga, takisto pa se je tudi pripovedovalo, da se bje ljuta bitka severno od Hajčenga. Drugi dan pa se je slišalo pikanje pušk in gromenje topov iz smeri Dačičava. Armada generala Stakeijberga, obstoječa iz 20 bataljonov pehote, 1 brigade artiljerije in 1 divizije konjenice, je napala Japonce. V nedeljo zjutraj so znova jeli grometi topovi in kolikor se je dalo v Niučvangu presoditi, se je vnela odločilna bitka med glavnima sovražnima armadama.

Griči in holmi 10 milj od Niučvanga so bili zastrti v gost dim in v mestu samem se je natanko slišalo pikanje bomb in granat. Ob 11. uri dopoldne je bilo streljanje posebno intenzivno. Prebivalstvo v Niučvangu je splezalo na strehe in s pozornostjo sledilo teku vojnih operacij. Zdelo se je, kakor da bi Rusi zmagovali, zakaj ruske bombe in granate so padale na japonske pozicije kakor toča. Po drugih poročilih

pa so Japonci ostali zmagovalni. Kot kraj, kjer se je bila bitka, se imenuje Tahšuitong. Rusi so baje že prvi dan izgubili 700 mož. V nedeljo so se Japonci vedno bolj in bolj približevali Niučvangu. Evropejcem se je priporočalo, da bi mesto zapustili. Podrobnosti o boju še niso znane.

Na Motienlingu.

Poročila o vojnih akcijah iz ruskega vira so popolnoma izostala, iz česar se bi dalo soditi, da se bodo v najkrajšem času doigrali važni dogodki.

Navezani smo torej skoro popolnoma na poročila iz japonskih in angleških virov, ki pa niso, kakor se je že opetovano dokazalo, nič prav zanesljiva, vsled česar jih tudi beležimo z vso rezervno in jih smatramo v celoti kot dvomljive, dokler se ne bo nepobitno izkazala njih verodostojnost in resničnost.

Iz Londona se torej poroča, da so Rusi že opetovano naskočili japonske pozicije, ne da bi si pri tem izvajali kakih uspehov. Nasprotno, Japonci so si pri vsaki taki priliki izboljšali svoje strateške pozicije, dočim so baje Rusi izgubili vse boljše obrambne točke na cesti iz Liaojanga v Mukden. V petek je ruska artiljerija znova napadla Japonce, toda brez uspeha. Glavni naval je izostal. Pričakuje se, da se bodo Rusi prepirali o nevzdržljivosti svojih pozicij in se umaknili. V glavnem taborišču Kurokijevem ne razumejo, čemu Rusi brez posebnega smotra tako dolgo odlagajo, da se ne umaknejo. Sodi se, da smatra Kuropatkin za neizogibno, da se bo moral umakniti proti severu, vendar pa se k temu ne more odločiti, ker se boji za usodo Port Arturja.

Japonci pred Liaojangom.

»Berliner Tagblatt« se poroča iz Tokija: Po sijajnem uspehu prve armade dne 17. t. m. (O kakem japonskem uspehu 17. t. m. ni doslej še ničesar znanega v javnosti! Opom.

ured.) napredujejo japonske armade nevzdržno na vseh cestah in so 18. t. m. na potu v Sihojan porazile del 9. ruske divizije harkovskega armadnega voja, ki je pravkar dospel na bojišče. 1300 Rusov je obležalo na bojnem polju. Istega in naslednjega dne so Japonci zavzeli tudi ruske pozicije ob reki Lan. Japonska armada stoji sedaj v polkrogu okoli Liaojanga in je od ruskega glavnega taborišča oddaljena jedva 25 do 30 kilometrov. Posamezni ruski oddelki se baje že umičejo proti Mukdenu, kamor je, kakor se zatrjuje, pravkar dospel iz Evrope 17. ruski armadni kor. Poveljnik 3. armade, Nogi, poveljnik gardne divizije, Hasegava, poveljnik 2. divizije, Niši, in Kodama, podnačelnik v generalnem štabu, so bili v priznanje njihovih zaslug na bojišču imenovani za generale.

Izpred Dačičava.

»Daily Mail« javlja, da se v okolici Dačičava neprestano vrše boji. Ko je general Oku zavzel Hinghuiling, so Japonci jeli v noči dne 21. t. m. prodirati proti Tapingšanu in Hsiao pingšanu severnovzhodno od Dačičava, in zasedli obe vasi, ne da bi naleteli na kak odpor. V petek so na vrhah namestili dve bateriji, ki obvladata celo okolico. V soboto so ruski oddelki pod poveljstvom generala Kondratoviča napadli japonske pozicije, na katere je streljala ruska artiljerija iz velike daljave, toda le z malim uspehom. Opoldne so Rusi poslali nove topove v boj in artiljerija je obstreljevala japonske pozicije neprestano celi dve uri. Nato so se napadajoči Rusi umaknili na svojo bazo. Tu so dobili pomoč iz Hajčenga in so znova navalili na Japonce. O izidu tega boja se še ne ve ničesar.

Ruske križarke v Rdečem morju.

Poročilih iz Sueze je ruska križarka »Smolensk« pri otoku Perimu v Rdečem morju ustavila nem-

LISTEK.

Anton Aškerčev „Četrta zbornik poezij“.

(Založila Ig. pl. Kleinmayr & Ferd. Bamberg v Ljubljani 1904.)
Napisal **.

Vselej kadar izide nova zbirka Aškerčevih poezij, ko vzamem novo knjigo v roke in se vglobim v njeno vsebino, objemjo mi dušo neka tajinstveno vznesena, srce zadovoljujoča čustva in kakor pričarane vzrasto pred mano slike iz mladih dni, ko se je po poeziji žejna in koprneča duša prvič naslajala ob čarokrasnih zvokih Aškerčeve lire.

Dolgo je že od tega časa, mladostne iluzije in sanje so že zdavna pokopane, mladostne spomine je že zdavna uničil in udušil življenja vihar, a na one hipe se spominjam tako živo, kakor bi jih bil doživel šele včeraj.

Gimnazijci smo bili takrat, ki smo jedva prestopili prag pete šole, — v letih, ko v človeku vse vre in kipi, ko prvič jame nanj z neodol-

ljivo silo vplivati čar božanstvene poezije. Vzgojeni v nemškem duhu, čitajoč prekrasne pripovedne pesmi Schillerjeve, Uhlandove, Bürgerjeve in dr., katere so nam tako divno in navduševalno umeli tolmačiti nemški profesorji, vdali smo se docela vplivu in čaru nemške poezije, to tem bolj, ker nas Umkova, Olibanova, Jeranove pesmi — in kakor se že zovejo razni drugi znani in neznani poetičastri slovenski — ki so se nahajale v naših čitankah slovenskih, niso mogle zadovoljiti in nam podati tiste duševne hrane, ki jo v teh letih zahteva poezije žejno človeško srce.

In takrat so izšle Aškerčeve »Balade in romances«.

Kdo mi je to knjigo priporočal, že sedaj ne vem več, vem pa, da sem pesmi takorekoč požiral in jih čital tako hlastno in s toliko strastjo, kakor da bi mi bila prvič dana prilika uživati in se topiti v čaru svete poezije.

Zdelo se mi je, kakor da bi bil preroben, kakor da bi se bil prebudil iz dolgotrajnega, mučnega sna. Schiller, Uhland, Bürger in dr., ki so

preje delovali na me z neodoljivo in neomejeno silo, sicer niso izgubili svojega vpliva in svoje moči, pač pa so mi postali nekamo tuji in zdelo se mi je, kakor da bi jih ne razumel več tako, kakor sprva, kakor da bi vel iz njihovih poezij neki tuji duh, mrzel in rezek, ne prijačo več mojim čustvom.

Aškerčeve balade in romances pa so mi donele tako ljubo na uho, kakor da bi jih slišal že neštetokrat, kakor da bi bile to pesmi, ki sem jih čul, ko jih popeval narod tam v domačih gorah; vse v njih se mi je zdelo znano, domače, in njih zvoki kakor žuborenje studenčev, ki vre izpod skale v domači vasi in v urnem teku hiti navzdol v dolino.

V Aškerčevih pesmih sem zrl umotvore, ki so vznikli iz domačih slovenskih tal liki dišeča cvetka spomladi in dihali pristni domači vzduh; vonj po puhteči domači zemlji slovenski je dehtel iz njih in magnetiziral srce in dušo s toliko močjo da sem mahoma postal ujetnik Aškerčeve muze in se še dosihdob nisem osvobodil njenemu vplivu in njeni sili.

Čudna izpoved to, kaj ne? In marsikdo bo majal z glavo in skomizgal ramami in se čudom čudil, da se drzne stopiti pred javnost kot ocenjevalec in kritik Aškerčevih naj-novejših umotvorov človek, ki sam pravi, da stoji pod magičnim vplivom pesnikov muze, da torej ne more soditi nepristransko in objektivno, kakor to zahtevajo načela stroge kritike, da naj vestni kritik vsekdar in vselej le piše samo resnico ne glede na levo, ne na desno, ne oziraje se na to, kaj poreče občinstvo in pesnik sam.

Brez dvoma jako lepo načelo, toda žal, da se ne izvaja, ali bolje, ne more izvajati.

V obče ali je mogoče kritikovati nepristransko in objektivno? Po naši sicer nemerodajni sedbi je to skoraj nemogoče, ker vsak kritik — in naj še tako naglašja svojo nepristranost — se da v svoji sodbi voditi od subjektivnih čustev simpatije ali antipatije, od katerih se mu ni mogoče emancipovati. Vsaka kritika torej v bistvu temelji na subjektivnosti in ako se kdo izmed kritikov povzpne na vzvišeni pedestal takozvane ob-

jektivnosti, je to gola izjema, ki samo potrjuje splošno pravilo.

Kritika je potetakem ponajveč stvar srca in čustvovanja in riše vednoma zgolj subjektivne utise, ki jih je o kakem umotvoru sprejela vase kritikova duša. Strogo objektivni kritiki v besede pravem pomenu so torej izjeme, katerih bi bilo treba iskati z lučjo pri belem dnevu.

Radi priznavamo, da ne spadam v to vrsto kritikov, takisto se pa tudi ne bojimo povedati, da bomo govorili o Aškerčevem naj-novejšem delu s svojega subjektivnega stališča in izrekli o njem sodbo, ki smo jo ustvarili sami brez tujih zunanjih vplivov. S tem pa, da bo naša sodba subjektivna, ni rečeno, da bi imela oči samo za vrline in bi bila slepa za vse hibe in napake, nasprotno, upamo si celo trditi, da bo bolj — objektivna, kakor marsikatera, ki že na preobljui nosi daleko vidljiv nadpis »Strogo objektivna kritika«. Takisto pa tudi že naprej povemo, da bomo ocenjevali pesnika kot pesnika, a ne kot — »kovača« verzov in rim! (Dalje prih.)

ški parnik »Skandija« in ga zaplenila. Na krov je prišlo 15 ruskih oficirjev in pomorščakov, ki so nato ladjo spravili v Port Said.

Ko se je o konfiskaciji zvedelo na Nemškem, se je javnosti polastilo silno razburjenje in listi vseh strank so pozivljali vlado, da naj energično zahteva od Rusije, da se »Skandija« nemudoma izpusti.

Nemška vlada je seveda takoj vložila v Petrogradu protest v zavezi »Skandije«, nakar je grof Lambardoff odgovoril, da se je že izdal ukaz, da se ima »Skandija« nemudoma izpustiti. Kakor se poroča iz Port Saida, se je to tudi že zgodilo.

Reuterjev urad javlja iz Petrograda, da je v soboto sklenil ministrski svet, katerega so se udeležili velika kneza Aleksej in Aleksander in admiral Avellan, da se križarkam prostovoljne mornarice z ozirom na to, da njih značaj ni zadostno preciziran v mednarodnem pravu, odvzame pravica, ki pristojajo vojnim ladjam, da smejo ustavljati trgovske parnike, jih preiskovati po vojni kontrebandi in jih v pozitivnem slučaju tudi zapleniti.

Vkljub temu sklepu je križarka »Smolenska«, kakor se poroča iz Port Saida, konfiscirala angleški parnik »Ardoval«. Ko so Rusi zapazili »Ardoval«, so dvakrat slepo ustrelili. Ker se pa parnik le ni hotel ustaviti, je križarka »Smolenska« dvakrat ostro ustrelila na »Ardoval« in jo obakrat zadela. Parnik se je na to ustavil, nakar so ga zaplenili Rusi. Ako je to poročilo resnično, lahko ta dogodek izzove hude konflikte.

Vladivostoško brodovje na pohodu.

Iz Tokija se poroča: Angleški parnik »Tsinan« je v ponedeljek dopel iz Jokohame semkaj. Na krovu je imel moštvo parobroda »Knight Commander«, ki je bil na potu iz New Yorka v Liverpool. Moštvo pripoveduje, da je v nedeljo vladivostoško brodovje v bližini otoka Cu naletelo na ladjo in jo potopilo. Poročajo tudi, da je vladivostoška eskadra zaplenila nemški parobrod »Arabija«, ki je imel na krovu 30.000 vreč moke, in neki angleški parnik. Oba konfiscirana parnika sta se z eskorto poslala v Vladivostok. Razen tega se še zatrjuje, da so vladivostoške križarke še potopile 3 japonske ladje. — Kje se sedaj nahaja to brodovje, se nič ne ve. »Kölnische Zeitung« poroča iz Tokija, da so v nedeljo videli tri ruske križarke in eno transportno ladjo jugozapadno od Jokohame. Ladje so pilele proti jugozapadu. Sodi se, da se nameravajo vladivostoške križarke združiti s port-artursko eskadro.

Rusi zapuščajo Inkov.

Reuterjev urad poroča iz Tien-cina, da so Rusi na povelje generale Kuropatkina jeli zapuščati Inkov. V nedeljo ponoči so mesto zapustile ruske civilne oblasti. Včeraj zjutraj

so jeli baje podirati uradna poslopja, kolodvor pa so zažgali.

Koliko je resnice na tej vesti, se da težko dognati. Najbrže je takisto neresnična, kakor se bile vse druge, ki so že opetovano poročale, da so se Rusi že umaknili iz Inkova.

Napad na Port Artur.

Po poročilih iz Tokija je v petek 22. t. m. priplulo 40 japonskih vojnih ladij pred Port Artur in jelo bombardirati trdnjavo. O uspehu tega napada ni ničesar natančnega znane; sodi se, da je bil napad na celi črti odbit.

Slovanske paraleleke v Šleziji.

Praga, 25. julija. Še vedno se Nemci ne morejo pomiriti. Poslanec Hofmann je pisal načelnikom vseh nemških strank, naj se proti ustanovitvislovanskih paralelek začne skupna, odločna akcija. V ta namen se sklicuje za 18. avgust velik protestni shod v Opavo, kamor pa pride isti dan tudi mnogo Čehov, ker imajo gostilničarji svoje glavno zborovanje. Nemške občine so tudi že dobile poziv, naj se čutijo prizadete ter naj protestujejo. Nekatere občine so se pozivu že odzvale.

Razpad vsenemške zveze.

Dunaj, 25. julija. Za Badenijeve vlade najmočnejša nemška stranka, takozvana vsenemška zveza, se je razpustila. Ljubosumnost, razne intrige in nezaupnost so se pojavile v stranki, ki je imela zelo visokoleteče politične načrte, kmalu pri njeni ustanovitvi. Odletel je mož za možem, končno je imela zveza še tri predseidnike (Schönerer, Ba-reuther in Iro) pa le 10 članov. Zdeli so se samim sebi smešni ter so se rajši mirno razšli.

Ogrsko-hrvaški državni zbor.

Budapešta, 25. julija. Zbornica je sprejela predlog glede povrnitve 10 milijonskega posojila družbi avstro-ogrskih državnih železnic. — Potem je zbornica nadaljevala debato o proračunu. Postavke: »najvišje sodišče«, »upravno sodišče« in »ministrsko predsedstvo« so se sprejele brez debate. Pri postavki »zahteve za bojovnike leta 1848.« je izjavil ministrski predsednik, da se buvi z vprašanjem glede zvišanja pokojnine imenovanim bojovnikom ter bo stavil tozadevne nasvete pri razpravi o proračunu za leto 1905. — Pri postojanki »ministrstvo na dvoru« je posl. Ratkay izjavil v imenu Kossuthove stranke, da ne zaupajo voditelju tega ministrstva (grofu Khuenu-Hedervaryju), ker je njegova politika razvpita. Grof Khuen je kot ministrski predsednik dovolil, da je izšel znani ukaz v Chlopyju. Tudi cesarjevo lastnoročno pismo grofu Khuenu-Hedervaryju je bila žalitev ogrskega državnega prava. Nadalje je govornik kritikoval odlikovanja in imenovanja za tajne svetnike na Ogrskem. — Grof Khuen-Hedervary je izjavil, da ukaz iz Chlopyja nima državno-pravnega po-

mena, ta ukaz tudi ni imel namena, kršiti na kakšenkoli način ogrsko ustavo. Zagovarjal se je nadalje za postopanje kot ministrski predsednik in kot minister a latere. Končno je obljubil, da si bo vedno prizadeval, da bo svoje posle izpolnjeval v okviru zakonov ter upa, da se mu ne bo ničesar več očitalo glede njegovega delovanja z državno-pravnega stališča. — Postojanka se je odobrila, ravnotako »hrvaško-slovansko ministrstvo«. Pri točki »ministrstvo notranjih zadev« se je vnela daljša debata. Govorila sta Szalay in Kelemen proti grofu Tiszi, a Tisza se je branil.

Novi načrti grofa Tisze.

Budimpešta, 25. julija. Posl. Nessi je povabil te dni nekatere zanesljive člane Kossuthove stranke k zaupnemu posvetovanju. Povedal jim je, da je izvedel iz zanesljivega vira, da namerava grof Tisza meseca oktobra razpustiti državni zbor, ker nima upanja, da bi s sedanjim parlamentom dognal v jeseni nagodbo. Nadalje baje hoče pri novih volitvah žrtvovati kakih 80 liberalnih poslancev s pogojem, da opozicija postavi le take kandidate, ki niso za obstrukcijo. Z novim parlamentom bi se potem s pomočjo § 14. sklenila nagodba z Avstrijo. Poslanec je ta vest presenetila ter so razpravljali tudi o vprašanju, ali bi ne kazalo raztegniti proračunske debate do septembra. Končno pa je večina dvomila, da je Nessijevo poročilo zanesljivo, zato pa so se tudi pustile vse izredne odredbe, tako da se proračunska debata najbrže že do 10. avgusta zaključi.

Nova stranka v Srbiji.

Belgrad, 25. julija. Dočim počiva v prestolnici vsa velika politika, ker so kralj z rodbino kakor tudi skoraj vsi ministri na deželi, širi se iz Šabca nova kmetška stranka zelo hitro po celi deželi. V nekaterih občinah zastopih imajo že pristajali nove stranke večino. Kmetški organizator je rezervni major Kurtović. Dasi se kmetška stranka dosedaj ni pokazala vladni sovražna, vendar dela vladi za bodočnost precej skrbi.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 25. julija. Turčija se na tihem resno oborožuje v velikem obsegu. Pretečeno noč so naložili velike množine Mauserjevih repetirk in primerno veliko streljiva na ladje; kam so odrinile, se strogo prikriva.

Solun, 25. julija. Civilni agentje so odšli z vsem osebjem iz Monastira v Prilep in Kruševo.

Francija in Vatikan.

Rim, 25. julija. Danes je dobil Vatikan oficijalno ultimatum francoske vlade. Papež je takoj sklical kardinale na posvetovanje. Sedaj je brez dvomno, da se pretirajo diplomatske vezi ter se odpove konkordat.

Pariz, 25. julija. Škof v Lavalu, ki je pod vladno zaščito ter ni hotel iti na papežev poziv v Rim, je že izobčen iz cerkve. Škof pa v ljub temu uraduje v svoji škofiji kakor

dosedaj ter je ravno kakor imenoval celo vrsto župnikov. Klerikalni listi pozivajo duhovnike njegove škofije, naj beže iz oblasti »odpadlega« škofa.

O mehikanskem cesarju Maksu.

Pariz, 25. julija. Bivši minister Ollivier priobčuje nove dokumente, s katerimi dokazuje, da je pokojni cesar mehikanski, avstrijski nadvojvoda Maks, tajno pooblastil Lopeza, katerega zgodovinarji napačno slikajo za izdajalca domovine, naj izroči cesarske čete republikancem, da se za brani nepotrebnou prelivanje krvi.

Dopisi.

Iz Kamnika. I. slov. pevsko društvo »Lira« v Kamniku priredilo je dne 10. t. m. korporativno z zastavo svoj prvi letošnji izlet v prijazne Domžale. Istega so se na povabilo udeležila tudi ostala narodna društva v Kamniku. Gasilno in veteransko društvo domžalsko sta z godbo na čelu vzprejeli izletnike na Rodici, kjer sta načelnika imenovanih društev »Lira« in druga društva med glasnimi živiokliki pozdravila z dobrodošlico. Za ljubeznivi in številni vzprejem se je v jednatih besedah zahvalil tajnikov namestnik »Lira«, poudarjajoč veliko važnost izleta v Domžale. Zatem so društva z godbo odkorakala na slavnostni prostor. Gostilniški vrt gospoda Kuharja je bil okusen okrašen s trobojnicami in zelenjem, raz hiše so vihrale zastave, pri vrodu na prostrani vrt pa je bil ličen transparent s pomenljivim napisom. Še pred uro napovedanega koncerta se je občinstva kar trlo na vrtu. Ob 4. uri pop. so nastopili pevci »Lira« ter izvajali v presledkih menjaje z glasbenimi točkami domžalske godbe osem izbranih moških zborov, katere je občinstvo z nepopisnim navdušenjem vsprejelo. Nekateri zbori so se morali na splošno željo ponoviti. »Lira« je vnovič pokazala, kako vzvišen je njen smoter in pod kako večim vodstvom svojega neumornega pevovodje g. Fr. Stelata stremi po vedno višji popolnosti in v kako obsejni meri goji slovansko pesem. Fino prednašanje posamičnih pevkih točk je bil predmet splošnega občudovanja. Vzpored je obsegal tudi slavnostni govor, katerega je, ker je bil naprošeni g. dr. Tomineš iz Ljubljane zadržan, v imenu vodstva Ciril-Metodove družbe prevzel družbin potajnik g. M. Bradaška iz Ljubljane. V krepkih potezih je očrtal plodonosno delovanje naše dične šolske družbe in njenih številnih podružnic. Ker je »Lira« izprožila prelepo misel, naj se povodom njenega izleta v Domžalah osnuje tudi podružnica imenovane družbe, dajal je govornik zbranemu občinstvu potrebna navodila, sliki pomen in namen podružnice ter pozivljaj Domžalce, naj z ustanovitvijo podružnice tudi dejanski svet pokažejo, da so kot narodnjaki vzprejemljivi za vzvišene ideje naše prepotrebne šolske družbe. Govornik je bil ves čas predmet prisrčnih ovacij, kar je tudi v polni meri zaslužil. S svojim domovinske ljubavi prepojenim govorom je nedvojbeno vsejal seme, ki utegne sčasoma roditi obilo sadu v čast in ponos vrlj Domžalcev. Gmotni uspeh bil je pa tudi že tisti večer nepričakovano zadovoljiv; saj se je z radosnimi prispevki in razpečevanjem narodnih kolekov že toliko nabralo, da je ustanovitev domžalske podružnice zagotovljena. Omeniti moramo, da sta se kot prodajalki zlasti odlikovali vrlj narodni gospici Netka in Pavla Potočnikova. Vsa čast jima! — Posebno

pohvalo zasluži odlična domžalska godba, ki je v svoji velikodušnosti in brezprimerni požrtvovalnosti z množico slovanskih komadov uprav presenetljivo ganila vse navzoče. Pri »Lirinem« omizju oglašali so se tudi razni govorniki, ki so polni svetega navdušenja proslavljali »Liro«. Nad odrom zažarel je v mraku krasno izveden simbol »Lira« in vrt je bil bajno razsvetljen. Nepopisno živahno je postalo na večer, ko se je mladina ob zvokih godbe vrgla v okrilje Terpsihorine. Le prehitro je potekel čas. Zadoneli so še zadnji glasovi »Lira« in godba jim je v slovo med burnimi živiokliki množice zasvirala »Naprej«. Liraški vozovi so izginili v temni noči. Pevci so odhajali v sladki zavesti, da so s prireditvijo prelepe uspele veselice mnogo pripomogli k probuji Domžalcev.

Sveder Konsum na smrtni postelji.

In občenil je Jakoba Májoria duh sv. Žilindre in smuknil sem izpod njegove pazduhe kot težko pričakovani Sveder, ki naj prevrtvam osobito polne žepe pregrešnih teh liberalcev, da se bo usipal penaz v nikdar site biase klerikalne požrešnosti in samogoltnosti. Moje rojstvo se je slavilo z urnebesnim krikom in vikom. Sveder in Svederice so me pridno dojili s kroncami, potačami in desetaki, da bi se čimprej okrepil in prišel k moči ter bi se s tem večjim učinkom nastavl na nartkane liberalne mošnje. — Ker so mojemu nenasitnemu želodčku ugajali zlasti tudi milozveneči goldinarčki liberalcev, sem se krepko razvijal in čudovito hitro rastei v moči ter pretil uničiti sicer prefrigane in prebrisane nasprotnike trgovca. Slava moja je bila velika in za slabo čifutsko in ožindrano delo-bлаго je bil masten dobiček za »ojega« fantaz in kuma fotra Fronca. — Ali na tem puklastem svetu se vse prehitro izpreminja! Svete Žilindre duh me je namreč obdaroval z jardo pametjo in tako sem revše butasto divjalo brezmiselnost za kozlovskim duhom in se prekučnilo v prepad. Kume in fant sta mi na svoj masten dobiček dobro stregla, toda liberalci so me docela zapustili, klerikalni backi pa so mi postregli leše z neprebavljivimi ficki. Čifutsko in žindrsko blago je plesovalo, tirolski petjet se je usmradil in od »odbornikov« kupljeni cviček se je kisal; samo ob nedeljah v jutro se je še pridno frakljalo na »pufe«.

Zapušen od lastnih roditeljev in backov rediteljev, sem se vseh strašnih mukah in neznošnih stiskah domislil dr. Zvitologa Kožuha. Leta mi je svetovora, da skličem roditelje in backe reditelje ter naredim testament. Slišaje njegov nasvet, poklical sem vse skupaj in jim razodel svojo poslednjo voljo. Toda do golega ostrizeni, »averni in dobri« backi so začeli brcati in foter Fronc so razposajence, pogledavši jih strupeno čez špegle, kar na kratko odpravili.

Ker mi moči vedno bolj pešajo, poklical sem neposlušne uporneže nanovo k testamentu. Navihani dr. Zvitolog Kožuh in potuhnjeno prekanjeni foter Fronc sta jih prekrasno farbala in jim lepo zavito pojasnila, da boleham na sušici. Prevarjeni in zapeljani moji backi naj me torej spravijo v hiralnico v Likvidaciji, kjer je mogoče, da še okrevam n fotrovo in fantovo veselje, ako bodo nerazodni in lahkoverni backi na stečaj odprli svoje mošnjičke ter mi dobro postregli s friganimi kroncami.

enkrat se je prikazal med njimi kralj David. Bil je razoglav in ves spehan od hitre boje. Vetro se je igral z njegovimi dolgimi belimi lasmi in z njegovo sivo dolgo brado in strašno gro je bilo videti, ko je dvigal roko proti nebu in prisegal, da se maščuje, da s grozovito maščuje vsemu samostanu.

Za samostanskim zidovjem stoječi menihi in njihovi hlapei niso razumeli nobene besede te grozne prisege a uganili so, kaj jim je pričakovati i dasi je bil samostan krepko utrjen i izdatno zastražen, jih je vendar prešin strah, in tudi ko so cigani že davno odšli, jih je morila skrb, da se cigane ne ubranijo.

— Samo nekaj ur naj nam cigani časa dajo, je menil eden stražarjev potem se ni ničesar več bati. Prije Ahacij je bil davi poslal patra Anton do deželuega glavarja v Ljubljano, n pošlje vojakov, da se ciganska zaleg zatre. Prijor misli, da pridejo vojaki š danes.

In res se je kmalu potem čulo i daljave ponosne trobenje in je z Vrl nike prijezdilo petdeset vojščakov.

Kralj Matjaž.

Zgodovinska povest.

V.
(Dalje.)

Po ozkih stezah, čez polja in po gozdih so cigani gnali svoje jetnike, tako, da ti kmalu niso več vedeli, kje da so in kam gredo. Vihar je divjal in lomil drevesa, dež je lil in strele so švigale po nebu, kakor bi hotele vesoljstvo zapaliti.

Šele proti jutri so jetniki in cigani prišli do taborišča. Patra Celestina je kralj David peljal v svoj šotor, mu zopet zvezal noge in ga položil na tla. Ostali jetniki so bili izročeni v varstvo drugim ciganom, pri patru Celestinu pa ostal kralj David sam. Sedel je na snop trave in nepremično oprl ob svojo palico z zlato sekirico zrl na patra Celestina.

Minile so ure. V taboru je bilo že vse živo, samo kralj David je še vedno sedel pred patrom Celestinom, ki je trpel neznanse muke. Večkrat so njegove suhe ustne šepetaje prosile vode, a stari ciganski poglavar se ni premak-

nil s svojega mesta. Molče je sedel, kot da je nem, a njegovo srce je vrisalo, ko je videl sovražnega meniha trpeti in koval je strašne načrte, kako ugobiti blagoslovljenca, ki je njegovi hčeri storil silo.

Jetniki so težko čakali ure osvoboditve. Edini, ki se je dobro počutil v ciganski družbi, je bil dolgi Laban. Črni Miško mu je bil dal mesa in vina in je z napeto pozornostjo poslušal velikanske laži o Labanovih poskusih, oprostiti v samostanu zaprto Ester in ostale cigane. In Laban je lagal kar se je dalo ter se sam čudil, da je tako iznajdljiv, povrh je pa cigane hvalil, da je njegovim sojetnikom že presedalo.

Proti poldnevu sta prisopihala v tabor dva cigana in vprašala za kralja Davida. Ves tabor je obstopil ta dva moža ki sta bila na straži pri samostanu in vsi so hoteli vedeti, če so v samostanu zaprti cigani izpuščeni. Vrišč je bil tolik, da je celo kralj David zapustil svoj šotor in stopil med svoje ljudi, ki so pri njegovem prihodu takoj utihnili in naredili prostor, da je mogel priti do ravnokar došlih mož.

Ne da bi čakala kakega vprašanja, sta moža začela pripovedovati, da Ester in ostali v samostanu zaprti cigani še niso izpuščeni. Samostanski so jih pripeljali iz samostana in stoje zdaj z njimi tam kjer zavije cesta v Rakitno. Eden stražarjev je imel belo zastavo v rokah. Vsled tega so se mu za stražo postavljena cigana približala in ga od daleč vprašala, kdaj izpuste Ester in jetnike. Stražar je odgovoril, da šele tedaj, ko izpuste cigani svoje jetnike; prijor je ukazal jetnike zamenjati ali pa Ester in njene ljudi pripeljati zopet v samostan.

Kralj David ni bil tega sporočila prav nič vesel, a moral se je vdati. Ukazal je torej, naj se odpravijo jetniki na mesto, kjer so čakali samostanski stražarji in naj se tam zamenjajo za samostanske jetnike. Njegovo povelje je bilo hitro izvršeno in kmalu je dolga karavana krenila iz gozda nizdolu. Obenem so ostali cigani začeli podirati svoje šotore in vse pripravljati za odhod.

Izmenjava jetnikov se je hitro izvršila in samostanski stražarji so od-

nesli pete kar najhitreje, boječ se, da jih napadejo cigani celo pri belem dnevu. Pater Celestin je bil tako oslabil, da so ga morali nesti.

In samostanski stražarji so prav storili, da so bežali, kajti kmalu po svojem odhodu so čuli iz gozda strašno kričanje, počilo je nekaj samokresov in cela tolpa ciganov se je vdrila za stražarji, ki so zdaj tekli kar so mogli. Pater Celestin je bil edini, ki je slutil, kaj je pravi vzrok tej ljutosti ciganske tolpe, da je namreč Ester povedala, kaj je morala prebiti v samostanu, in boječ se, da se mu kralj David strašno maščuje, je podžigal stražarje, naj pospeše svoje korake.

Cigani so sledili stražarjem skoro do samostana in se šele ustavili, ko so spoznali, da jih več ne doidejo. A z mesta se niso umaknili. Samostanci so vrata za seboj zaprli in čez zidovje pazili, kaj da store cigani. Ves samostan je bil pokonei, vse se je oborožilo in se pripravljalo na boj, pričakuje, da napadejo cigani samostan.

Toda cigani se niso premaknili, nego le kričali in grozili s pestmi. Na-

pečenimi petačami, pohanimi deseti in ocvrtimi dvajsetaki. Vendar glejte črne nevhvaležnosti oskubljenih backov! Razen pol dučata so me vsi zapustili, kričaje, naj poginem kot smrdeč kozel, čigar kožo naj si vzameta foter in fant, dr. Zvitorog Kožuh pa naj se masti s parklji in kostmi.

Ako bodo plašljivi backi z nekimi liberalci, katere imam še vedno zabelježene v spominski knjigi kot dobrotnike ob svojem rojstvu, res tako predrzni, da mi izpihnejo luč življenja s »snajcerjem« okroglega sodišča, hočem pri popolni jarji zavesti napraviti testament nekako takole: 1. Pokopljejo naj me v verthaj merci moje sestre na št. 13. — 2. Fanta sem postavil na trdne noge. Izročam ga sestri na št. 13, da skrbi zanj, fant sam pa naj gleda, da bo pošteno strigel in farbal dobre in lahkovarne backe. — 3. Foter Franc, kateremu sem bil vedno izvrstna molzne krava, pridrži dobro zakrpane žepce. — 4. Jak. Major naj živi v do-se-danjem strahu in trepetu pred fotrom in fantom in prepričan naj bude, da bo sestra na št. 13 vkljub medicinam dr. Zvitoroga Kožuha v kratkem šla raketom žvižgati in ribam gost. — 5. Oskubljenim backom zapuščam pravico poravnati moje dolgove, pri čemer naj jim pomagajo kratkovidni, a vendar petični liberalci. Ako se jih na meh odere s tumpastim evedrom, tembolj se bodeta veselila sv. Malefura in sv. Žlindre. — 6. Tistim, ki so lansko leto na prigovor dr. Zvitoroga Kožuha podpisali zadolžnico »Gospodarski zadrugi«, izročam patent na »potrepljivost« — božjo mast, s katero naj ob novni suši pridno mažejo močnjike, da se jim ne za-ležejo kaše. — In tako lahko poginem z mirno vestjo v blaženi zavesti, da mi je za prekinjanje obraženih in opeharjenih backov, dušo pretre-sujoči jok stradajočih nedolžnih otrok in z domov pregnanih družin, radost in zadovoljstvo sv. Malefure in sv. Žlindre, da sem jih tako imenitno ostrigel in oskubil, pripomore v kraljestvo kozlovskih duhov in nikdar sitih klerikalnih bissag.

Radeše pri Zidanem mostu, dne 23. slepomiša v 3 letu vlade duha sv. Žlindre et Comp.

Zdrobljeni Sveder Konsum.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. julija.

— **Na pisico** je vzel »Slovenec« ob priliki sokolske slavnosti dr. Ivana Tavčarja, ki je starosta ljubljanskega »Sokolca«. Ali dr. Tavčar ima trdo kožo, zategadelj se za prismo-darije, katere počenjata škof in njegov list, čisto nič ne zmeni. Naj to faršto rožlja s svojim obrab-ljenim jezikom, kolikor mu drago! Dr. Tavčar poje z ljubljanskim ško-fom: mi pa ostanemo kakor smo bili! Ako pa ima »Slovenec« v istini kaj zveze z nekim krilom ljubljanskega »Sokolca«, bi moral vedeti, da je dr. Tavčar že pri dveh občinah z bo-rih zastopal misel, da naj stopi na njegovo mesto mlajša moč, ki s po-žrtvovanjem stremi za tem, da bodi »Sokol« skozi in skozi slovensko telo-vadno društvo. Čemu torej odpirate blagoslovljene svoje goltance, ko vendar morete vedeti, da se zadeva v kratkem uredi tako, kakor želite! Prejokotne zategadelj, da bi potem lahko vpili: mi smo spravili Tavčarja iz »Sokolca«. Pa se motite, radi va-šega vpitja bi dr. Tavčar nikdar ne odložil starostva pri ljubljanskem »Sokolu«!

— **Ženski dar.** »Slovenec« piše: »Žensko telovadno društvo v Ljubljani« je izročilo »Sokolu« kot nagrado podobo dveh popolnoma na-gih mož, borečih se na tleh. Tudi nas je groza pretresla, ko smo izve-deli za to »nagrado«. Obrnili smo se takoj do omenjenega društva, da bi ne dajalo več takega pohujšanja v prihodnje. Žensko telovadno društvo je takoj sklenilo, da bode pri prvi priliki, ko mu bode zopet dati kako nagrado, ostalo sicer pri borilih, da ju bode pa dalo obleči v talar. Kot model za izborni tak kip se je baje že ponudil dr. Evgen Lampe. Morda se ponudi še Anton Bonaventura, ki je, kakor kaže slovenska javnost, tudi izboren borilec. Obenem je žensko telovadno društvo, da dela popolno pokoro radi danega pohujšanja, iz-bralo odsek, ki delaj na to, da se znani svetnici, katere svoje odrezane prsi na krožniku po cerkvah okrog

ponuja, odvzame svetništvo. Predsed-nikom tega odseka izvoljen je stolni vikarij Smolnikar. — Da bi dobro delo rodilo obilo dobrega sadu!

— **»Sokola« se boje!** Ko-maj je naš list sprožil misel, da naj se na Jesenicah ustanovi »Sokola«, že se oglašajo jeseniške črne vrane, ter se norčujejo s sproženim predlogom. Ti duhovniški nečistniki, ki priprav-ljajo jeseniške Marijine device k iz-veličanju in k blagoslovljenemu stanu. »Sokola« ne ljubijo, dobro vedo, da bi ga nikdar ne spravili pod svoje hlače. Zato uganjajo smradljive do-vtipse. Ti dovtipi, za katerimi se skriva farška jeza, pa so nam dokaz, da smo s svojim predlogom v črno za-deli. Na dan, jeseniški »Sokola«!

— **Požar v Podpeči** (občina Videm pri Dobropoljah) je uničil 24 hiš, 48 gospodarskih poslopij in cer-kev. Zažgali so seveda otroci. Kranj-ski kmet bi se raje hudiču zapisal, kakor da bi pazil na žvepljenke. V Švici plača pet frankov, kdor ne hrani žveplenk v plehasti škatli, ki je otrok ne more odpreti, pri nas pa spravljajo kmetje in njih ženske žvepljenke vedno tako, da otroci go-tovo dobe to najljubšo igrado. 3/4 vseh požarov provzroče otroci samo vsled neskončne zanikrosti svojih staršev, stotisoče denarja gre tako v nič, a naš kmet ostane na starem stališču, da so žvepljenke igrada za otroke. Povsod na svetu se že rabijo vžigalice, le naš kmet ne opusti žveplenk, ker mu je žal za vsak krajcar, ki ga ne porabi za šnops ali za maše. Vemo, da je v tem oziru vsaka beseda odveč, ker se kmeta nič ne prime in zato navadno tudi molčimo. Sedaj smo le rado-vedni, kako bo Jaklič preskrbel pogorelecem kako podporo, ko je s svojo bedasto obstrukcijo sploh od-žrl ljudem vse podpore, in radovedni smo, če bo njegov tovariš Primož sedaj »akul žvota« segel v lastni žep in nadomestil, kar je s svojo obstrukcijo storil sedanjim pogorel-cem škode.

— **Zopet farovski škan-dal.** V Bevkah pri Vrhniki so v fa-rovžu že dlje časa vladale škan-dalozne razmere. Ta farovž je bil nekak tip kranjskih farovžev, prava hiša nesramnosti. Ker so žup-ljani te razmere potrpečljivo gledali in ker je naš list v svoji človeko-ljubnosti prizanašal bevškemu duš-nemu pastirju iz ozirov na njegove sive lase, pa tudi cerkvena oblast ni hotela niti prsta ganiti. Zdaj pa so se celo ti bevški župljani začeli pun-tati, nastal je škandal in zdaj se je moralo vendar nekaj storiti. To ne-deljo je dobil bevški župnik dekret, da mora iti v Bevkah in v okoli-ci je velika razburjenost; tekem prihodnjih dni bomo to najnovejšo farovško afero še nekoliko pojasnili.

— **Okrajni šolski svet kamniški.** Deželni odbor je ime-noval v ta šolski svet: Antona Sta-reta, graščaka v Mengšu in Janka Rahnetta, notarja na Brdu.

— **Cestni odbor loški.** V ta odbor imenoval je deželni odbor Frana Šlibarja iz Seč in Igna-cija Čadeža iz Srednje vasi.

— **Učiteljske spremembe na Štajerskem.** Nadučitelj sta postala: pri Sv. Treh kraljih pri Or-možu Ludovik Šijanec, dosedaj učitelj pri Sv. Jurju v Slovenskih go-ricah; pri Sv. Florjanu na Boču pa Fran Auernik, dosedaj okrajni pomožni učitelj za celjski politični okraj. Za učitelja v Vuhredu je ime-novan Ivan Robič, dosedaj pomožni učitelj pri Sv. Križu — Slatina. Po-roka se je dovolila učiteljici Josi-pini Stuhec pri Sv. Antonu v Slo-venskih goricah z ondodnim učiteljem Antonom Vogrincem.

— **Za sklad II. vsesokol-skega zleta** je podaril casarski svetnik gosp. Iv. Murnik, ki biva sedaj v Radovljici, 40 K.

— **Prememba posesti.** Hčo Kranjske hranilnice prej Dester-jevo hišo na Starem trgu št. 1 je posredovanjem prometnega birša I. N. Plautz kupil trgovec gosp. Fran Dolanc za 60000 K.

— **Družba slov. igralcev iz Ljubljane** gostuje v torek 26. t. m. v Sevnici in v sredo 27. t. m. v

Krškem v dvorani g. Ženerja. Pred-stave, katere je družba priredila v soboto v Gornjem gradu in v nedeljo v Šoštanj, so izborno uspele. Pred-stavo v Šoštanju je obiskalo tudi mnogo hrvatskih in čeških rodbin, ki bivajo na letovišču v Šoštanju.

— **Ponesrečeni artilje-rijski stotnik.** Včeraj smo poro-čali, kako se je ponesrečil artiljerijski stotnik Mayer. Dodato se nam piše o tem dogodku: Stotnik Mayer je bil s svojo obitelji na letovišču v Vidmu. V nedeljo dopoldne je jahal na sprehod. Konj se je ustrašil vlaka, se postavil na zadnje noge in vrzel jezdec raz sebe. Stotnik Mayer je po nesreči ob-visel na stremenu in konj ga je vlekel za seboj. Se v tem strašnem trenutku je imel stotnik Mayer toliko preudar-nosti, da se je oprijel konjeve zadnje noge a konj ga je udaril z drugo nogo in potem dirjal naprej.

— **Iz Litije** se nam piše: Kar imamo tukaj tuje zidarje in delavce, so noči nemirne, zlasti ob sobotah in nedeljah ni mogoče spati. Na-vadno čez polnoč kričijo in pojejo po trgu in gostilnah. Tudi nimajo ne vrtni ne poljski pridelki miru, niti po dnevu ne, vendar ni nobe-nega, da bi nas kolikor toliko varo-val, sami se pa itek ne smemo braniti. Naj bi vendar tisti, ki imajo oblast, storil kaj, da se vse to saj deloma prepreči. Naj bi se nočna straža pomnožila, ker naš nočni čuvaj, ki je slebiček, sam ne more veliko storiti. Ker bo ta teden sklep šole, prosimo tudi še naše učiteljsvo, naj zabiča šolskim otrokom, da naj nikar ne delajo škode pri sadju in koruzi, kakor sploh vsako leto. Naj jim temeljito razlože, da se krasti ne sme. In starši, tudi vi strahujte radi kraje otrok, a žal da se dobijo taki očetje in matere, ki sami gledajo in še pomagajo klatiti sadje. Mislite si, kako bi bilo vam neprijetno, če bi imeli polje in sadje, ter bi vam kdo škodo delal; če imamo, moramo ob-delovati ter velike davke plačevati, zato pa želimo, da se nam pusti, kar je našega.

— **Umrla** je v Novem mestu po dolgem bolehanju gospa Ana Vadvajal roj. Pregel, soproga gim-nazijskega profesorja gosp. Frana Vadvajala. Bodi blagi in ljubeznivi gospe obranjen prijazen spomin.

— **V Lescah,** radovljiskega okraja, se sklone šolsko leto v soboto z rastavo deških ročnih del. Kdor si hoče ogledati razne izdelke rezbarstva de-loma lepstva, naj se potruži v soboto in nedeljo dopoldne.

— **Toča** je bila v nedeljo 24. t. m. v občini Zagorje na Pivki. Razbila je vse pridelke, kar jih je bilo še na polju. Trajala je celih 22 minut; zrna so imela v primeru po 20 mm. Po hudi vročini prišla je ta šiba, ki je že tako ubogemu Pivčanu letošnji — še precej dobro — obetajoči pridelek vzela.

— **»Goriški Sokol«** nam poroča: Med našo prtljago se je vr-nil v Ljubljani kovčeg z vsebino: slamin, cigarete in 2 steklenici. — Lastnik naj nam naznani vsebino.

— **Ustrelil** se je v Celovcu mestni stavbenik Valentin Polzot, ker so se mu ponesrečile spekulacije pri prevzetju zidarskih del pri želez-nici skozi Karavanke.

— **V vlaku se poškodoval.** V sinočnem poštne-m vlaku št. 7 se je peljal skozi predor med postajama Divača in Zgornje Ležeče delovodja Di Jablo Dominik. V predoru je gledal skozi okno ter je zadel z glavo v neko reč tako, da se je na čelu znatno poškodoval. Šele v Ljubljani ga je zdravnik obvezal.

— **Težka telesna poškodba.** Včeraj sta se dimnikarski mojster V. in pomožnik Andrej Udovič sprla in je leta V... a tako udaril, da je padel in si zlomil desno nogo. V. so prepeljali v deželno bolniš-nico.

— **Kap zadela** je danes pono-či Marjo Novakovo, zasebnico v Građaških ulicah št. 4. Bila je takoj mrtva.

— **Nepreviden kolesar.** Včeraj popoldne je podrl s kolesom na Starem trgu zobozdravniški vaje-nec H. H. Sletnega Ivana Zalarja in ga na trebuhu poškodoval.

— **Poskušena tatvina.** Da-nes dopoldne je neznan tat vlomil v Trnovski cerkvi v dva nabiralnika, kjer pa ni dobil ničesar. Tatvina se je poskusila med cerkovnikovo od-sotnostjo.

— **Delavsko gibanje.** Vče-raj se je z južnega kolodvora odpe-ljalo v Ameriko 7 Slovencev, nazaj pa je prišlo 138 Slovencev in Hrvatov. — Iz Hrúšice se je odpeljalo 17 Hr-vatov v Zagreb. — Ob 2 uri 22 min. sta prišla na južni kolodvor iz Kuf-steina dva posebna vlaka romarjev, katerih je 800—900, in gredo od tu-kaj v Palestino.

— **Izgubljene in najdene reči.** V. Novak je izgubil črno je-kleno uro z nikelnasto verzičco. — Ivan Podražaj je izgubil včeraj v ti-volskem parku rujava denarnico s

7 K. — Vrtnarjeva žena Terezija Goršanova je izgubila zavitek blaga. — Na južnem kolodvoru je bilo naj-deno, oziroma izgubljeno: 3 palice, dežnik, siv havelok, ženski klobuk, zavitek s staro obleko, ženska pele-rina in jopica, kovčeg z žensko obleko in hrvatski šolski atlas.

— **Mestna kopel.** Od dne 21. junija do 20. julija 1904 oddalo se je v mestni kopeli vsega skupaj 4070 kopeli, in sicer za moške 3080 (pršnih 2300, kadnih 780), za ženske 990 (pršnih 290, kadnih 700).

— **Hrvatske novice.** Škof Strossmayer je izven vsake ne-varnosti. Včeraj se je že sprehajal po slatinskih drevoredih, a prihodnjo soboto se namerava preko Zagreba vrniti v Djakovo. Na Slatini je bival letos 39. poletje. — Umrl je v Bu-dimpešti dr. Ilija Vučetić, ro-doljubni srbski odvetnik iz Novega sads. Bil je mestni zastopnik, načel-nik srbske cerkvene občine in pravni zastopnik »Matice srpske«. — V di-sciplinarni preiskavi je zaradi zlorabe uradne oblasti, podkupovanja itd. okrajni predstojnik v Irigu, dr. Nikola Malašević. — Poštne avtomobile namerava uvesti vo-jaska pošta v Bosni in Hercegovini.

— **Slovinci v Ameriki.** Po-nesrečil je v Forest City 22letni Aleksander Fortuna, doma iz Notranjske. Skočiti je hotel na to-vorni vlak, pa mu je spodrsnilo, da se je pri padcu ubil. — V Hibbingu, Minn. je padel pri konjski dirki neki ameriški jezdec s konjem vred na Ivana Sianca, doma iz metliškega okraja, tako silno, da mu je zdrobil čeljust. — »Bogati« Slovinci. V Brockwayu gradijo Slovinci veliko cerkev, ki bo najlepša in največja slovenska cerkev v Ameriki. Kmalu bodo tudi v Ameriki poznali sloven-ske naselbine po razkošnih cerkvah, rejnih župnikih in po — izsušenih delavcih.

* **Najnovejše novice.** — Ravnatelj ogrskih državnih železnic Julij Ludwigh je baje včeraj neznani trgovinskemu minist-rstvu pisмено svoj odstop. Njegov na-slednik postane baje sedanjí ravna-telj železnice Sopron Ebenfurt, Gu-stav Gebhardt.

— **Spomenik pok. cesarici** Elizabeti so odkrili v Gyuli (Ogrsko).

— **Vsled hude suše** je po-gorelo v dunajskem Praterju 60 000 m² travnika.

— **Štrajk natakarev.** V Bordeauxu so vsi natakari v kavar-nah in hotelih ustavili poslovanje, vsled česar so morali vse kavarne in hotele zapreti.

— **V blaznosti** je na Dunaju delavec Brunner sebe in svojo ženo nevarno ranil z nožem. — Deklo Strassner, ki je nedavno na Dunaju na ulici zabodla šiviljo Vokač, so spoznali za blazno ter jo izročili no-rišnici.

— **Umor katoliških duhov-nikov.** V nekem malem kitajskem mestu severno od Ičauga so umorili belgijskega škofa Verhagena in du-hovnika Robertha. Ne ve se še, ali so to storili kitajski vstaši ali roparji.

— **Vohun?** Pri Caprileu (Ita-lija), kjer so ravnokar velike vaje topničarjev, so baje prišli vohuna, ki se je legitimiral za avstrijskega gimn. profesorja Seurerja.

* **Vereščaginova pisma.** Georges Claretie priobčuje pisma svo-jege dobrega prijatelja, pred Port Arturjem utonivšega ruskega slikarja Vereščagina. V enem teh pisem z dne 17. februarja 1904 piše Vereščagin: »Vrnivši se iz Japonske, pisal sem carju, da izbruhne kmalu grozna vojna. Toda ljubeznivi človek, poln miroljubnih idej, mi ni hotel verjeti.« Zadnje pismo Claretieju je pisal sem Vereščagin 11. marca: »Tik pred svoj-im odpotovanjem, ljubi prijatelj, Vam hočem povedati še par besed. Mislite si, da pred desetimi dnevi še v Port Arturju nismo imeli več kot 6000 vojakov, ravno toliko ob Jalu in še manj (?) v Inkavu. V Vladivo-stoku je bila le ena brigada, to je le 6000 mož pod poveljstvom mo-jege prijatelja, generala Artamanova. Potem si lahko predstavljate mirno dušo ljubeznivega carja, ki je verjel besedam poslanika Kurina ter vedno ponavljal, da se v nekaterih dneh diplomatične vezi zopet obnovi.« Sedaj smo se oddahnili. Povsod je že vojaštvo podvojeno, a v nekaterih dneh bo potrjeno. Moj prijatelj Ku-ropatkin bo potem izpolnil, kar še primanjkuje. In človeška beda se zopet prične; zverina vzdiga svojo glavo, in kakšna zverina to pot! Ali se spominjate na suhoparno, a pro-roško sliko cesarja Viljema! Ali imate pri vas pojem o rešenem polo-žaju? Japonska postavi 6 milijonov (?) rum-nih na noge.«

* **Duhovnikovo slovo od katoliške cerkve.** Vikar Boi-

seau v Fyôu (departement Sarthe) je občeval z ondodnim republikanskim učiteljem, veld česar so ga njegovi duhovni tovariši hudo obrekovali in zaničevali. Njegovi sovražniki so pri škofu dosegli, da je bil Boiseau pre-meščen v drugi okraj za župnika, kakor da bi bil navidezno avanziral. Vikar pa te škofove dobrote ni sprejel, temuč je škofu pisal: »Vaša milost! Odpovedši se svojim duhovniškim privilegijem, da zahtevam nazaj svojo čast kot svobodni in verni človek, smatram za svojo dolžnost, da Vam povem tudi vzroke. Kot otrok sem naivno veroval v katoliško vero, kot mladenič sem zel konec svojih študij v duhovništvu. Kot novinec sem bil tako goreč, da sem si v svoji sa-motni celici klede pod križem čes-to-krat želel, da bi kot mučenik umrl za vero. Mučeništvo je prišlo, toda v drugačni obliki, tistega dne, ko mi je premišljevanje dovedlo duha do tiste svobodne kritike, ki obsoja dogmo o nezmotljivosti, ko se mi je pokazalo, da se je cerkev od-daljila od Kristusovega duha, in da je s človeškimi spremembami in nauki postala uprava, ki zaslu-njuje vest, ne pa da bi jo osvobodila. Globoka žalost me je napadla, hud boj je nastal med mojim srcem in mojo vestjo. Očutil sem resnico besed, ki jih je izgovoril neki slo-veči mož pri izstopu iz duhovni-škega stanu: »Kako bridko je, boje-vati se proti t. ku, kateremu sem toliko časa sledil in ki me je tako rahlo nosil.« Ker pa ne morem za nobeno ceno biti hinavec in učiti tega, kar moja vest zamačuje, im-am čast Vaši milosti predložiti svojo do-mislio kot duhovnik katoliške cerkve. Izstopam boleznega srca, pa tudi vesel sem zavesti, ki jo daje izpolnjena dolžnost. Oglašili se bodo ljudje, ki me bodo imenovali odpad-nika, brezverca. Nobeno tega nisem, zakaj zapuščam Vas, da sledim Kristusu tje, kjer je Kristus, kjer je cerkev.«

* **Alkohol in sodišča.** Kako hodita alkohol in kriminalistika roko v roki, pokazalo se je zopet v nekem gornješlezjskem industrijskem okraju. Doim se je z naraščanjem prebivalstva od leta 1879. do 1903. pomnožilo pri okrož. sodišču v Zabrzežu število sodni-kov od 5 na 14, se je pri tem sodišču s 1. junijem t. l. opustilo mesto enega sodnega svetnika, pri sosednjem sodišču v Gleiwitzu pa sta se opustili dve službi pomožnih sodnikov. S 1. januar-jem l. l. se je namreč uvedla policijska naredba, da se morajo ob sobotah in izplačilnih dnevih sploh zapreti gostilne že ob 4. popoldne. Ker ljudje nimajo toliko prilike popivati, tudi ni hudodel-stev, ki se gode v pijanosti, in sodišča imajo veliko manj posla.

Telefonska in brzojavna poročila.

Celje 26. julija. Vsenemški drž. poslanec Franko Stein je za včeraj zvečer napovedal javen shod. Tega shoda so se udeležili tudi Slovinci in socijalni demokratje in ker so imeli večino, so Nemce postavili na ulico in izvolili svoje predsedstvo. Govorili so soci-jalna demokrata Kobal in Mla-kar ter Slovenca Eker in dr. Kukovec. Nemci so se poskrili.

Dunaj 26. julija. Poslanec dr. Pantuček je svoj načrt je-zikovnega zakona že predelal in je ta načrt predložil izvrševal-nemu odboru mladočeske stranke. Dasi se v mladočeskem taboru skrbno varuje tajnost glede tega načrta, se je vendar izvedelo, da se je dr. Pantuček postavil na stališče takomenovane enoje-zične ravnopravnosti.

Rim 26. julija. Kongregacija za izredne cerkvene zadeve je skle-nila, da ne ugodí ultimatumu francoske vlade glede laval-skega in dijonskega škofa.

Sofija 26. julija. Tukajšnji listi potrjujejo, da dela Turčija skrivaj jako obsežne priprave za slu-čaj vojne.

Rusko-japonska vojna.

London 26. julija. Bitka pri Dačiću traja že štiri dni. Vesti, da so bili Rusi po-raženi, še niso z nobene strani potrjene, pač pa jav-ljajo novejša poročila, da stoje Rusi še vedno v svojih po-zicijah in da so doslej vse japonske napade odbili.

Zahtevajte vsekdar **zeleno vino** **lekarstva Piccolija** v **Ljubljani na Dunajski cesti** in **zavračajte izdelke**, ki obsegajo le neznatno množino železa in nimajo zatorej nikakršne zdravilne vrednosti. Zunanja naročila po povzetju. 1264-9

Rogaški „Styria-vrelec“

zdravilna voda proti

želodčnim oteklinitam in krču
Bright-ovim vnetjem obisti
kataru v goltancu in jabolku
kataru v želodcu in črevesu
diatezi vodne kisline
sladkorni griži
zaprtju
bolečinam na jetrih.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 26. julija 1904.

Naložbeni papirji.

	Donar	Blago
42% majeva renta	99.30	99.50
42% srebrna renta	100.15	100.35
4% avstr. krona renta	99.35	99.55
4% zлата	118.75	118.95
4% ogrska krona	97.15	97.35
4% zлата	118.70	118.90
4% posojilo dežele Kranjske	100.—	100.75
4% posojilo mesta Spiljet	100.25	101.25
4% Zader	100.—	100.—
4% bos.-herc. žel. pos. 1902	100.75	101.75
4% češka dež. banka k. o.	99.60	100.—
4% z. o.	99.60	99.90
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.70	102.15
4% pešt. kom. k. o. z	106.45	107.45
4% 10% pr.	101.—	102.—
4% zast. pisma Innerst. hr.	100.50	101.—
4% ogrske cen.	100.—	100.70
4% dež. hr.	100.—	101.—
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.—	100.70
4% obl. ogr. lokalnih že-	100.—	101.—
4% leznice d. dr.	99.75	100.—
4% obl. češke ind. banke	98.50	100.—
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.—	100.—
4% prior. dol. žel.	99.—	100.—
4% juž. žel. kup. 1/1.	93.25	93.25
4% avst. pos. za žel. p. o.	101.—	102.—

Srečke.

Srečke od l. 1854	182	186
„ „ 1860/1	257	261
„ „ 1864	162.25	164.25
„ tizske	302	311.50
„ zem. kred. I. emisije	291	301
„ „ II.	266.25	274.25
„ ogr. hip. banke	90	93.80
„ srbske & frs. 100	126.50	127.50
„ turske	21	22
Basilika srečke	460	470
Kreditne	78	82.50
Inomoške	77	82
Krakovske	66	70
Ljubljanske	53.25	55.25
Avst. rud. križa	28.75	29.75
Ogrske	67	71
Živnostenske	75	79.50
Premogokop v Mostu (Brux)	508	518
Alpske montan	80.75	81.75
Praske žel. ind. dr.	632	653
Rima-Muranyi	1605	16
Trbovske prem. družbe	6-6.50	637.50
Avst. orožne tovr. družbe	748	749
Češke sladkorne družbe	249	250
	609	612
	434.25	435.25
	2230	2240
	490	491
	300	306
	478.50	480.50
	168	172

Valute.

C. kr. cekin	11.33	11.37
20 franki	19.04	19.06
20 marke	23.47	23.55
Sovereigns	23.95	24.03
Marke	117.25	117.45
Laški bankovci	95.05	95.20
Rubli	2.53	2.54
Dolarji	4.84	4.98

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 25. julija 1904

	Termin.	50 kg K	985
Pšenica za oktober	„	50	7.73
RZ „ oktober 1904	„	50	6.31
Koruza „ julij 1904	„	50	6.42
„ „ avgust	„	50	6.57
„ „ maj	„	50	6.79
Oves „ oktober	„	50	6.79

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 206 m. Srednji srčni tlak 726.0 mm

Julij	Čas opazovanja	Stanja barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
25	9. zv.	731.9	23.2	sl. zahod	jasno
26.	7. zv.	731.7	19.3	brezvetr.	del. oblak.
	2. pop.	730.7	25.0	p. m. jvzh.	sk. oblak.
Srednja včerašnja temperatura: 23.9°; normale: 19.9°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.					

Srednja včerajšnja temperatura: 22.9°
normale: 19.9°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Zemljišče se prodaja

na **Jesenicah** blizu kolodvora in nove velike ceste iz Save na kolodvor. Prostor je pripravljen za trgovino ali gostilno. 1893-10

Naslov pove uprav. „Slov. Naroda“.

Stanovanje

z dvema sobama in kuhinjo se s 1. avgustom t. l. odda 2091-1

na **Starem trgu** števil. 11.

Francišek Vadnjaj, c. kr. profesor, javlja v svojem, ljubih otrok, **Vladimira in Marijane**, in vseh sorodnikov imenu vsem prijateljem in znancem predušno vest, da je njegova preljubljena, nepozabna soproga, oziroma mati, hči, sestra in teta, gospa

Ana Vadnjaj roj. Pregel

danes ob polu 3. uri popoldne, po dolgi, mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti, mirno zaspala v Gospodu.
Truplo drage pokojnice se pokopje v tork, dne 26. t. m., ob 4. uri popoldne na pokopališču v Rudolfovem. 297
Svete maše zadušnice se bodo darovale v več cerkvah.
Drago pokojnico priporoča vsem v molitve in drag spomin.
Rudolfovo, dne 24. julija 1904.
Venci se hvaležno odklanjajo.

V najem se išče v okolici Ljubljane

ob veliki cesti ali v bližini železniške postaje

mala, čedna hišica z vrtičkom.

Ponudbe sprejme **JERNJ GLAVIČ**, trgovec v Spodnji Šiški št. 24 do 7. avgusta t. l. 2073-2

Črkostavec

spreten in vaje slovenskega stavka za časopis in knjige, porabljen pa tudi za druga dela in nemški stavek, dobi trajnega dela z 8. avgustom t. l.

Ponudbe s prepisi izpričeval tiskarni **W. Blanke v Ptuj**. Plača K 26.

Graška trgovinska akademija.

Ustanovljena 1863. 2070-2

Javni zavod s činom štirirazredne višje srednje šole. Absolventi imajo v polnem obsegu pravico do enoletnega prostovoljstva. Izpričevala imajo državno veljavo. Zidalo se bo novo, dobro urejeno šolsko poslopje.

Sprejemljejo se absolventi spodnjih srednjih šol in meščanskih šol (ti pod gotovimi pogoji), vzprejmejo iz drugih enakovaljnih zavodov pa zavijejo od dovolitve vis. c. kr. ministrstva. Ravnato velja tudi za prestop iz katerega razreda višje srednje šole v drugi razred trgovske akademije. (Prošnje na ministrstvo naj se vlagajo pri ravnateljstvu) Pričetek 19. septembra.

Pripravljalni razred, ustanovljen za manj kvalificirane in za take učence, ki niso dovolj zmogni nemščine.

Z zavodom je spojen **enoletni kurz za abiturijente** (Pričetek 5. oktobra), za absolvente višjih srednjih šol ali njim enakovaljnih zavodov, ki se hote posvetiti trgovskemu ali obrtniškim podjetništvom ali pa si kot visokošolci (juristi) svoje znanosti času primerno razširiti.

Dajo se tudi prosti, na nikakršno posebno predznanje navezani **celoletni ali polletni kurzi** za gospode in posebej za dame. (Pričetek 19. sept. in 15. febr.)

Prospekte razpošilja in daje nadaljna pojasnila tudi glede nameščenja učenec **ravnateljska pisarna v Graecu, Kaiserfeldgasse 35.**

Največja zaloga,

za naročanje ozir. nakupovanje

Copicev za pleskarje, sobne slikarje, zidarje in mizarje.

Lakov, pristnih angleških, za vozove.

Emajlne prevlake, pristne, v posodicah po 1/1, 1/2, 1/3 in 1 kg.

Jantarjeve glazure za pôde. Edino trpežno in najlepše mazilo za trde in mehke pôde.

Voščila, štedilnega, brezbarvna in barvastega za pôde; najcenejša in najboljša.

Rapidola, pripravljena za vsa kovrtna prevlake.

Brunolina za barvanje naravnega lesa i pohištva.

Olje proti prahu.

ADOLF HAUPTMANN

Stanovanje

s štirimi sobami se odda s 1. novembrom v **Cigaletovih ulicah št. 3**, zraven justičnega poslopja.

Več se izve istotam. 2074-2

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju več take prilike!

500 komadov za gl. 1-80.

1 prekrasno pozlačena, 36 uridolca precizijska ura z verižico, natančno idolca, za kar se 3 leta jamči. 1 moderna svilena kravata za gospode, 3 komadi ff žepnih robocev, 1 eleg. prstan za gospode s ponarejenim žlahtnim kamnom, 1 dulec (ustnik) za smotke iz jantara, 1 elegantna damska broža, novost, 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usnjat mošnjiček za denar, 1 žepni nožek s pripravo, 1 par manjšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vsi iz doublezlata s patentiranim zaklepom, mičen album s 36 prekrasnimi slikami, 5 šaljivih predmetov, ki vzbujajo pri mladih in starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo za sestavljanje pisem, 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in še čez 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gl. 180. Razpošilja proti poštnemu povzetju, ali če se denar naprej pošlje

Dunajska razpošiljalna trdnja

Ch. Jungwirth, Krakov št. 105.

NB. Za neugajajoče se vrne denar.

Grenčica

„**Florian**“ in likér 5-168

„**Florian**“ najboljša kapljica za želodec.

Sprejmejo se

pod jako ugodnimi pogoji solidni in spretni

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravništvo „Slov. Naroda“. 921-33

Mladenka

ki je absolvirala celoletni kurz graške akademije, vešča enostavnega in dvostavnega knjigovodstva, stenografije, vajena pisanja na pisalnem stroju itd., sploh izurjena v vseh pisarniških strokah, išče službe v kaki trgovini, pri pošti, železnici, v banki ali odvetniški pisarni, zlasti pa v kaki tovarni. 2095 1

Več pove upravništvo „Slov. Nar.“

Vojaški koncert.

V sredo, dne 27. julija

bo na čast prehodu 8. diviz. artiljerijskega polka

vojaški koncert v hotelu „Južni kolodvor“.

Igrala bo godba 27. pehotnega polka in ima h koncertu tudi čast. p. n. občinstvo prost dostop.

Začetek ob 8. uri.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Lorber.

Anton Aškerc

2-85

Zlatorog.

To krasno narodno pravljico o Zlatorogu je pesniško obdelal sedaj Aškerc, in to popolnoma drugače, nego je bila znana doslej po Funktovem prevodu nemške Baumbachove idile. Aškerc se je tesneje oklenil praviljske snovi tako kakor jo je bil zapisal rajni Deschmann ter pridržal tudi demona „Zelenega lovca“. Tako je ustvaril Aškerc iz narodne pravljice čisto novo, svojo epsko pesnitev; zato se nadejamo, da zaslovi sedaj med nami tudi njegov izvrtni, slovenski „Zlatorog“.

Izšel je v založbi

L. Schwentner-ja

v Ljubljani

in velja broširan 1 K 60 h, po pošti 1 K 70 h.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Isred in voznega reda.

vejaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. **PROGA ČEZ TRBIŽ**. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Ansee, Solnograd, čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijane vare, Hebr, Francove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne obojni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3. uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregein, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijane vare, Hebr, Francove vare, Prago, Lipsko (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — **PROGA V NOVO MESTO IN V KOČEVJE**. Obojni vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomestu, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne obojni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje. **PRIHOD V LJUBLJANO** juž. kol. **PROGA IZ TRBIŽA**. Ob 3. uri 23 m jutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.) Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Hebr, Marijane vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregein, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejevic, Linca, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal z Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči obojni vlak s Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — **PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA**. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. Ob 9. uri 22 m ponoči obojni vlak z Grosupljeja od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — **ODHOD IZ LJUBLJANE** drž. kol. V **KAMNIK**. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — **PRIHOD V LJUBLJANO** drž. kol. IZ **KAMNIKA**. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 52 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zveč. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v **CELOVCU**.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital **K 1.000.000.—**

Zamenjava in ekskomptuje izrečane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje

Daje predlugo na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurznim izgubam.

vojaške žemtninske kaveje.

Podružnica v **SPLJETU**.

Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestaje od dne vloge do dne vzigaja. 39-34

Promet s čeki in nakaznicami.